

[Christmas Møller.]

der rettedes til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, var dette, om Pengesedlernes Købekraft over for Varerne som Helhed ikke er et Relativitetsforhold, saaledes at man slet ikke kan stille det op paa den Maade, at Pengesedlerne skulde have en konstant Købekraft over for Varer i Almindelighed. Dette har det ærede Medlem ikke besvaret.

Jeg fastslaar altsaa efter denne Forhandling, at Indvendinger af reel Karakter er der ikke gjort mod selve Ordningen. Jeg erkender gerne, at det kun betyder en Begyndelse med Hensyn til Salget af Landmandsbankaktierne, en Begyndelse, som ogsaa vi finder svag nok, men vi siger til andre, at hvis de vil være med, naar Problemet om Salget af Landmandsbankaktierne atter kan rejses ved passende Lejlighed, oplyses vi jo derved om, hvor vi kan hente værdifuld Støtte til Gennemførelsen deraf.

Oluf Pedersen: Paa den højtærede Handelsminister kan der ikke være Grund til at ofre flere Ord, end han ofrede paa Tinget. Man faar nærmest det Indtryk, at den højtærede Minister mener, at Lovforslaget er vedtaget. Det er det maaske ogsaa reelt, men formelt er det da ikke gledet i Orden endnu.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen er saa glad ved, at det nu ikke mere skal være saadan, at private ejer Nationalbanken, men er det da ikke gaaet op for ham, at der jo heller ikke er nogen Anledning til, at det i Fremtiden bliver saadan; at den private Kapital styrer vort Pengevæsen. Det er imidlertid det, der skal ske efter Forslaget; Staten køber Banken, men det nuværende Repræsentantskab beholder en meget stor Indflydelse paa det fremtidige Pengevæsen. Det forekommer mig at være ganske urimeligt. Naar Staten køber Banken og betaler den dyrt, efter min Opfattelse meget for dyrt, er der ikke den ringeste Mening i, at det nuværende Repræsentantskab beholder Spor af Indflydelse paa den fremtidige Bank. De har efter mit Skøn ikke noget som helst dèr at gøre. Hvis de skulde have noget dèr at gøre, maatte man i alt Fald overtage Banken saa meget billigere, saa der var nogen Forretning i det, men først

at give en Overpris og derefter lade de nuværende Ejere blive ved at lede eller delvis lede Banken forekommer mig at være fuldkommen urimeligt, og i denne Forbindelse at staa her som det ærede Medlem og tale imod Privatkapitalismen er fuldkommen ved Siden af. Det er jo det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen selv, der ønsker, at Privatkapitalen først skal betales dyrt, urimeligt dyrt, og derefter fortsat kan beholde Magten eller en Del af Magten over Banken. Det er det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, der staaer her som Fortaler for Privatkapitalen; det ærede Medlem staaer aabenbart og snakker, som om det var lige modsat, for at man skal tro, at det ærede Medlem staaer her og taler for Samfundets Interesse, medens han altsaa i Virkeligheden staaer og taler for Privatkapitalens Interesse. Nu siger det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at han ikke har forstaaet at trænge ind til Kærnen af de Forslag, jeg har stillet, og det forstaaer jeg saa udmærket godt efter hans Udtalelser, for hvis han havde været i Stand til at trænge ind til Sagens Kærne, vilde det have været ham fuldkommen umuligt her at give den Fremstilling af mine Forslag, som det ærede Medlem har gjort.

Men selv om det ærede Medlem nu ikke kunde trænge ind til Sagens Kærne, og selv om det maaske var for meget forlangt af det ærede Medlem, at han skulde det, synes det mig dog, at det ærede Medlem maa kunne forstaa, at man kan stille det Krav til et Pengevæsen, at Pengesedlernes Købekraft over for Varerne skal forblive konstant, det har den arbejdende Befolkning Interesse i, og hvis det ærede Medlem ikke kan forstaa det, naar jeg siger det, kan det ærede Medlem jo læse den Artikel, som hans Partifælle det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen har skrevet i „Demokraten“, hvori det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen fastslaar, at det at lave om paa Pengevæsenet, paa Pengenes Værdi, er Lommetyveri. Det er en saa haard Dom over et Pengesystem, som man vel kan forlange. Og paa samme Maade, selv om det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen ikke kan trænge ind til Sagens Kærne, burde det ærede Medlem dog kunne give Tilslutning til Forslaget om, at Beretning og Regnskab fra Statens Bank skal forelægges Rigsdagen til Godkendelse, at det altsaa ikke skal være tilstrækkeligt, at det